

OLIVER KUHN

DOKONALÝ SVŮDCE

Jak získat každou ženu, po které toužíte

OLIVER KUHN

DOKONALÝ SVŮDCE

Jak získat každou ženu, po které toužíte

Ve spolupráci s Dietlind Tornieporthovou a Robertem Bednarekem

Grada Publishing

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Oliver Kuhn

Dokonalý svůdce

Jak získat každou ženu, po které toužíte

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE

Přeloženo z německého originálu knihy Olivera Kuhna „Der Perfekte Verführer“, vydaného nakladatelstvím Knaur Taschenbuch in der Droemersch Verlagsanstalt Th. Knaur Nachf. GmbH & Co. KG, Mnichov, Německo 2007.

First published as „Der Perfekte Verführer“ by Oliver Kuhn.

© 2007 Droemersch Verlagsanstalt Th. Knaur Nachf. GmbH & Co. KG, München.

All rights reserved.

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 5028. publikaci

Překlad Mgr. Daniel Helekal

Odpovědná redaktorka Mgr. Martina Němcová

Grafická úprava a sazba Eva Hradiláková

Počet stran 224

První vydání, Praha 2013

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

Czech edition © Grada Publishing, a.s., 2013

Czech Cover Design © Eva Hradiláková, 2013

Cover Photo © fotobanka allphoto

ISBN 978-80-247-4543-5

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE

ISBN 978-80-247-8042-9 (ve formátu PDF)

ISBN 978-80-247-8045-0 (ve formátu EPUB)

Obsah

Úvodem	9
Umění svádět	11
Že by přece jenom radši single?	11
1. Základy – Věda o umění svádět	25
Studie na téma flirtování	25
Zrod a vývoj moderního umění svádět	26
2. Předstupně – Proměna v experta na svádění	37
Co můžete očekávat od této knihy	37
1. krok: Změna vnitřního přístupu	39
Analyzujte způsoby svého myšlení a chování	41
Ovlivněte vlastní myšlení	42
Změňte své zažitě názory	43
Definujte si cíle	43
Změňte vzorce chování	44
Přijměte novou roli	46
Učte se od alfa jedinců	47
2. krok: Používání řeči těla	50
Tělo jako nástroj	50
Svůdný oční kontakt	50
Jak smích dokáže i mosty stavět	52
Řeč těla alfa muže	54
3. krok: Optimalizace vzhledu	56
Tipy pro lepší vzhled	59
3. Pochopení – Žena, neznámá bytost	67
Ženská psychologie	67
Vliv hormonů	68

Emoční inteligence	70
Koho si vybírají ženy	71
Ženská selekce	72
Ženská kritéria výběru	73
Ženská řeč těla	74
4. K věci – Když muž potká ženu	77
Základy dokonalého flirtu	77
Potřebné vlastnosti dokonalého svůdce	78
Hlavní předpoklady dokonalého svádění	83
Teorie adventního kalendáře	86
Struktura flirtu	87
5. Fáze I: První oslovení	91
Opatření proti strachu	91
Jaké ženy oslovovat?	93
Jak muži obvykle oslovují ženy	94
Tři úspěšné strategie pro oslovování žen	95
Přímá metoda	95
Nepřímá metoda	98
Metoda náhody	100
Na skutečném zájmu záleží	102
Rozpoznání různých typů žen	104
Volba místa	107
1. V klubu	107
2. Metro, autobusy a tramvaje	116
3. Na ulici	117
4. Před barem nebo restaurací	118
5. V buticích	118
6. V supermarketu	119
7. V knihkupectví	119
6. Fáze II: Rozhovor	121
Jak funguje rozhovor?	121
Všeobecné základy hovoru	123
Základní techniky rozhovoru	126

Chyby ve vedení rozhovoru	130
Budování atraktivity	132
Vytvořte atmosféru pohody	132
Nechte ji zjistit, co máte společného	133
Podělte se o tajemství	134
Dokonalý svůdce se sám diskvalifikuje	135
Hezké ženy si je potřeba dobírat	137
Humorná vložka	140
Eskalace emocí	145
Čím dál víc dotyků	145
Předcházíte odmítnutí	147
Když dostanu košem	147
Včas poznejte nezájem	148
Když řekne, že má přítele	150
Analýza chyb	151
Každá žena je důležitá	151
7. Fáze III: Prohlubování emocionálního vztahu	153
Rozcvička: Emocionální příběhy	153
Další diskusní materiál: Znalosti pro úspěšný small talk	155
A uveď ji v pokušení	156
Vzor: Jablko	157
Atmosféra při svádění	157
Potřeby a ideály	158
Vytvoření vhodného produktu	159
Odhalte její tajemství	160
Cesta do jejího dětství	161
Stupňování sexuálního napětí	162
Tělesné zrcadlení	164
Emoční a tělesná synchronita	165
Techniky NLP	165
Práce s podmiňováním	167
Vytváření hypnotických vzorců	168
Testy a psychologické hříčky	171
Umění číst z ruky	177
Psychotest: The Cube	180

8. Fáze IV: V cílové rovině	189
Rozhovor se blíží ke konci – Co teď?	189
Jak získat telefonní číslo	189
Jak ji políbit	192
Radost ze znovushledání – Aneb další setkání	193
Čím se vyznačuje dokonalé rande?	193
Význam okolního prostředí	194
Správně nastavená očekávání	196
Návrhy na podařené rande	196
Výběr místa schůzky	196
Správné okolnosti	197
Příhodné koncepty na schůzku	197
Krátko před cílem	198
Co si počít, když ani pak pořád nic?	199
U vytouženého cíle: Sex!	200
Ospravedlnění	200
Dokonalý sex	200
Je libo trojku?	201
Když z toho bude víc – Užívejte si vztah	201
Láska není jenom slovo	202
A ženy?	211
Zamyšlení nad ženskou strategií od Dietlind Tornieporth	211
Závěrem	217
Literatura	218

Úvodem

Dobrý příměr toho, jak to chodí se ženami, je podle mě surfování. Když jsem poprvé vzal prkno a vyrazil k moři, že si trochu zajezdím, byl jsem – proč to nepřiznat – dost zoufalec. Dlouho jsem tam jen tak postával a nedokázal sebrat odvahu na ty největší a nejslibnější vlny. Když jsem se konečně odhodlal, vyrazil jsem o něco později, než by bylo potřeba. Síla té vlny mě pak naprosto zaskočila. Byla prudká a nemilosrdně brutální. Strhla mě s sebou, jako bych byl jenom kus dřeva zmítajícího se na vodě. Nakonec jsem byl rád, že jsem se dokázal doplahočit zpátky na břeh.

Přesto mě vlny nepřestaly fascinovat. Nemohl jsem toho nechat. Každé ráno jsem znovu sebral prkno a vyrazil směr pobřeží. Zas a znovu jsem polykal vodu a strašlivě trpěl pod silou vln. Surfování na vlnách vypadá tak snadno – a přitom je to tak zatraceně těžké! Vlny vypadají jedna jako druhá, a přesto jsou každá naprosto jedinečná. Nakonec jsem to díky neuvěřitelné vytrvalosti, tvrdohlavosti a motivaci zvládnul. Díky své nesmírné lásce k moři.

Naučil jsem se, jak fascinující to je, když člověk všechno opravdu dobře načasuje.

Naučil jsem se, že z vln nemusím mít strach, protože ony ho ze mě taky nemají.

Naučil jsem se, jak úžasný pocit to je, když člověk využívá sílu vlny. Když na ní jedu a nechám se vyvézt až na pláž.

Miluju ten pocit, že vlna je tam jen a pouze pro mě. Zrodila se někde v hloubi oceánu jenom proto, abych se na ní projel.

* * *

Tahle kniha vám změní život víc než jakákoliv jiná kniha, kterou jste zatím přečetli. Muži, kteří umí svést krásné ženy, jsou šťastní muži. A šťastí je to, po čem všichni touží.

Alespoň to říkají ti, kteří nalézají hlavní smysl bytí v požitcích a radovánkách. Z evolučního hlediska je jedinou podstatnou věcí v životě člověka rozmnožování. Naštěstí ale příroda všechno zařídila tak, že příprava k rozmnožování i akt samotný nám mohou přinášet spokojenost, které dokáže konkurovat jen máloco.

Pávi a většina ostatních zvířat hledajících partnerku to mají jednoduché. Stačí zářivě barevný paví ocas, trocha tokání, velký revír a je vymalováno. Biologové v rámci složitých vědeckých projektů zkoumali milostný život některých druhů ptáků. Zjistili mimo jiné i to, že samečkova milostná píseň na samičku působí jako droga. Určité písně a podněty vyvolávají u všech ptačích samiček nepodmíněnou touhu k páření se samečkem. No řekněte – nechťeli byste takovou píseň znát taky?

Lidská obdoba tokání je naneštěstí mnohem komplikovanější. Na naše samičky nedělá dojem paví ocas, ale rozum. I Geoffrey Miller ve své knize *Sexuální evoluce* (v originále: *The Mating Mind*) ostatně konstatuje: „Schopnosti lidského mozku jsou nástroje pro získání partnera.“ Zejména proto naše společnost stvořila věci jako kulturu, hudbu, humor, morálku, literaturu a náboženství.

Nebo bychom snad bez humoru nedokázali přežít? K čemu vlastně potřebujeme kulturu – copak bychom bez alespoň jedné návštěvy divadla a galerie měsíčně umřeli? Proč máme mnohem víc slov a mnohem složitější jazyk, než by bylo nutné k přežití? Bojem o přežití se tohle všechno vysvětlit nedá. Všechny tyhle dovednosti mají jen jediný cíl – udělat dojem na opačné pohlaví. Na začátku naší civilizace stojí zkrátka a dobře flirtování.

Umění svádět

Tahle kniha není knihou s lacinými balícími figly nebo prostinkými tipy pro flirtování. Nenačtete v ní triky a techniky, jak jako správně hlasitý macho oslovit vybranou ženu a hučet do ní tak dlouho, dokud se jí z toho nezatočí hlava a vy ji napůl v bezvědomí nedostanete do postele.

Jde o knihu, která se podrobně věnuje mezilidské komunikaci. Obsahuje přesnou analýzu emocionálního sblížení obou pohlaví. Není určena jen pro muže, kteří chtějí poznávat a dobývat ženy, ale obrací se na všechny, kdo chtějí lépe a emocionálněji komunikovat. Zároveň je to ale veleúčinný nástroj, jak upoutat pozornost žen.

Až tuhle knihu dočtete, budete znát v zásadě všechno, co potřebujete vědět, abyste se mohli projet na každé vlně, kterou si vyhlédnete. Jenže co naplat – surfovat se opravdu naučíte jenom u moře. Dneska surfuju už patnáctým rokem. Teorii jsem zvládnul za jedno odpoledne, ale dokázat opravdu dobře zkoordinovat jednotlivé pohyby se správným načasováním mi trvalo celých těch patnáct let.

A i teď se samozřejmě čas od času najde vlna, která mě jednoduše smete.

Stát se úspěšným svůdcem není snadné. V mnoha případech se chování, jež je k tomu potřeba, naprosto přičí přirozené mužské intuici a výchově, kterou nám do hlavy vtlačovali rodiče. Abychom se stali mužem, který se líbí ženám, musíme se změnit. A sami dobře víte, že my muži se měníme jen hodně neradi.

Že by přece jenom radši single?

Když je tak těžké stát se dokonalým svůdcem, proč se na to prostě nevykašleme? Proč nezůstaneme radši single?

Je to jednoduché. Většina těch, co zůstávají single, je totiž nespokojená. Profesor Franz Neyer, evoluční psycholog z univerzity

v německém městě Vechta, říká: „Mladý single do zhruba třiceti let působí emočně spíše labilně, sociálně omezeně a zdrženlivě a nemá příliš vyvinutý smysl vnímání vlastní hodnoty.“ Proč? Protože nepotkává dostatek žen.

Průzkumy ukázaly, že v otázce sexu jsou na tom single muži hodně rozdílně. Většina jich pozná jenom několik žen. Stýkají se s málo ženami, domlouvají si schůzky s málo ženami a spí s málo ženami. Existuje ale malá skupinka mužů, kteří se potkají s exponenciálně větším počtem příslušnic něžného pohlaví. Pro tyhle muže je hračka poznávat nové ženy, domlouvat si s nimi schůzky a se spoustou z nich spát. A často jen několik málo hodin poté, co dotyčnou poznají.

Každý se přitom může rozhodnout, do které z těchto dvou skupin chce patřit.

Svůdcem se může stát úplně každý. Bez ohledu na svůj vzhled a svoje povolání. Bez ohledu na svůj plat a původ. A teď po vás chci, abyste mi osobně slíbili, že všechny ty taktiky a strategie, o které se s vámi na následujících stránkách podělím, opravdu také vyzkoušíte v praxi. Jinak totiž tuhle knihu ani nemusíte číst.

Na vlastní kůži:

Můj trénink u největšího světového mistra svádění

Jednou večer jsem při brouzdání po webu narazil na stránky tajného internetového spolku. Jeho členové si říkali „Pickup Artists“ – mistři svádění nebo zkráceně „PUA“. Jedná se o muže, kteří zdokonalují techniky, jak dostat do postele každou ženu. Podrobně analyzují své sváděcí praktiky. Pilují vychytralé strategie, jak získat dvě krásy najednou, a experimentují s hypnotickými technikami, při kterých stačí říct jen slovo a žena dosáhne orgasmu. Jeden guru téhle komunity si říká Mystery. Dokonce i Daniel Ryan, roková hvězda a kytarista

skupiny *The Thrills*, nevěřičně žasnul, když ho jednou pozoroval na baru: „Mystery si vybral jednu holku a zhruba za pět minut ji dostal na toaletě, zatímco její kamarádka na ni poslušně čekala na baru. Naprosto úchvatné.“

Mistři flirtu jsou silnou armádou, jež sleduje jeden jediný cíl. Invazi opačného pohlaví. Už desetitisíce žen podlehly moderním strategiím svádění. „Minulý měsíc jsem měl v posteli dvaadvacet žen,“ hlásí jeden, který si říká Godstyle.

Táta mě sice naučil řídit auto a vypít půllitr piva na ex, ale jak okouzlit ženy, to už mi neprozradil. Umění svádět je tajná věda, kterou si s sebou ti nejlepší obvykle berou do hrobu.

Mystery je čtyřiatřicetiletý a skoro dva metry měřící chlap. „Je autorem snad všech technik a hlášek, které muži po celém světě používají při svádění žen,“ velebí ho deník *The New York Times*. Opravdu známý začal být ale až díky svému kamarádovi Neilu Straussovi. Ten o něm a jeho spolku napsal knihu: *Hra. Průnik do tajné společnosti mistrů svádění* (v originále: *The Game: Penetrating the Secret Society of Pickup Artists*). Po jejím přečtení mu volal dokonce i Tom Cruise a chtěl od něj zjistit všechno o jeho manipulativních tricích.

Mysteryho skutečné jméno zní Erik von Markovik. O panictví přišel až v jednadvaceti se sousedovou sestřenkou. Pracoval jako iluzionista v nočních klubech v Torontu a při tom se učil okouzlovat ženská srdce. Strategicky analyzoval své úspěchy i selhání. Když se mu nepodařilo domluvit si se ženou rande a mít s ní sex, nevinil z toho ji, ale sám sebe. Neustále hledal i ty nejmenší chyby, které mu všechno zhatily.

Mystery je Albert Einstein balení. Jeho motto zní: Okouzlovat ženy může každý muž bez ohledu na svou vnější atraktivitu. Jeden z jeho žáků na internetu nadšeně píše: „Mystery ženy doslova vtáhne do své vlastní reality – a opravdu neuvěřitelné

na tom je, že se to člověk od něj může naučit.“ Mystery pořádá workshopy (dneska už bohužel ne), kterých se může účastnit jen dvanáct studentů. Tři dny se přes den učí teorii a v noci vyrážejí do klubů. Tak se hlásím i já a rezervuju si letenku do Filadelfie.

Žlutě čalouněný pokoj konferenční místnosti s křišťálovými lustry v prvním patře jednoho malého hotelu. Mystery má na sobě jakýsi prapodivný potápěčský oblek s červenými světlými, na hlavě pirátský šátek, černě nalakované nehty, na krku nálepkou s rudým otiskem rtěnky a na zádech umělohmotného ježka jako ruksak. Vypadá jako hrdina z nějaké hodně ujeté sci-fi. Mistr je špatně naladěný. Před pár dny ho opustila přítelkyně Anya. Modelka prezentující spodní prádlo pro značku Victoria's Secret. „Sbalil jsem ji za dvě minuty během jednoho bootcampu,“ dodává. Žít s největším Casanovou na světě musí být pro ženu těžké.

Mystery je stoupenec Darwinovy teorie. Láska pro něj není nic jiného než evoluční impuls, který muž a žena cítí, aby splnili biologický smysl své existence – přežít a množit se. Tahle hypotéza je základem jeho systému. Jedná se o striktně kontrolovaný proces, od okamžiku oslovení přes budování důvěry až po úspěšné svedení. Každý detail dotáhl k dokonalosti.

Do takové hezké pětadvacítky v životě hučelo už možná pět tisíc chlápků. Pořád totéž: „Jmenuju se Oliver. Připadáš mi sladká. Můžu tě pozvat na drink?“ Tohle je cesta milého slušňáka. Milého slušňáka odsouzeného k nezdaru. Takoví muži začnou tlačit na pilu dřív, než jsou pro ženu dostatečně přitažliví.

Jenomže atraktivita není náhoda. Je výsledkem podvědomě probíhajícího hodnotícího systému. Téměř žádná žena se jí nedokáže ubránit. Jak ale vlastně ženy muže hodnotí? Podle vzhledu? Jasně. Ovšem fyzická rozmnožovací kapacita se

do tohoto hodnocení promítá jen asi z 20 %. Mnohem důležitější je potenciál pro přežití. Ženy hledají někoho, kdo je ochrání. A to je v případě pochybností vůdce tlupy – alfa samec. U lidoopů si dominantní samec vezme každou samici, kdykoliv se mu zachce. I my musíme ukázat, že jsme vůdci.

Ženy absolutně nemají tušení, proč jim muži připadají atraktivní. Nad svým výběrem neuvažují. Je to jako u vtipů. Buď se zasmějeme, nebo ne – ale nikdy nepátráme po tom, proč nám vlastně to, co jsme slyšeli, připadalo veselé.

Mystery zjistil, že hezké ženy se téměř vždycky vyskytují ve skupinách – s přáteli nebo kamarádkami. Musíme je tedy oslovit v jejich skupině a pak izolovat. Mystery nám vysvětluje, jak se ženami navazuje rozhovor na libovolné a nepodstatné téma, jak předstírá, že hned zase musí pryč, jak se sbližuje s méně hezkými ženami ve skupině (říká jim „překážky“) a tu nejhezčí (jeho „oběť“) si dobírá a zanedbává ji. Teprve poté si k vybrané dívce začne budovat emocionální vztah a později i vztah fyzický.

Zní to celkem jasně a logicky. Jenže funguje to? Po pár hodinách v učebně jdeme konečně ven, abychom sledovali krále všech svůdců při práci.

To místo se jmenuje Blue Martini a je to jeden z lepších klubů ve Filadelfii. Obloustlý chlapík u dveří se dívá vzhledu našeho sci-fi hrdiny a jeho doprovodu. „PUA musí být výjimkou porušující zaběhlá pravidla,“ vysvětluje Mystery. „Když vypadáš jako roková hvězda, přijdou i fanyanky.“

Vejdeme do klubu a ignorujeme všechny hezké dívky. „Musí být jasné, že jsme nejúžasnější skupina v klubu,“ káže Mystery. Lidé zírají na nás, ne my na ně.

V jednu chvíli Mystery ukáže doleva. Vpředu stojí dvě hezké blondýnky. Ale nejhezčí dívka v klubu se opírá o bar ve společnosti dvou týpků. „Přijdu k těm dvěma holkám, vezmu je

zleva a zprava za ruku a zamířím k té trojici na baru. Tam si pak ulovím tu ženu snů.“

Netrvá to ani tři sekundy a Mystery vyráží. To je jeho nejdůležitější pravidlo – máš tři sekundy, pak musíš jít. Jinak se dostaví analytické ochromení. Ženy dokážou vycítit strach, v tom jsou stejné jako psi. „Každý ví, že do ledové vody je jednodušší skočit, než do ní pomalu sestupovat.“

Mystery pluje místností a při průchodu kolem blondýnek jakoby mimochodem pronese: „Ahoj holky, musím hned zase jít, ale potřebuju slyšet ženský názor na jednu věc. Mám kamaráda, který si pod postelí v krabici od bot schovává fotky svojí bývalky. Problém je, že jeho současná přítelkyně tam teď ty fotky našla a je úplně říčná...“

Neslyšel jsem přesně, co Mystery těm dvěma vyprávěl dál, ale zcela jistě si vybral scénář „žárlivá přítelkyně“.

Mystery zná každé slovo téhle historky zpaměti. Použil ji už u stovek dívek. „To hlavní umění,“ vysvětluje, „spočívá v tom, aby váš příběh zněl tak, jako byste ho vyprávěli poprvé v životě.“

Dívky se smějí. Mystery vezme jednu z nich za ruku a povídá: „Máš moc hezký prstýnek!“

Současně s vyprávěním probíhají i další aktivity v jiné rovině. Eskalace dotyků. Pokouší se dívky čím dál intenzivněji dotýkat. Když zaregistruje, že se dívka cítí nesvá, její ruku prozatím odstrčí. Právě tohle je klíč k fyzické eskalaci – dva kroky vpřed, jeden zpátky.

Jedné z dívek začíná číst z ruky, pak se pustí do několika psychologických her. „Jste nejlepší kamarádky? Otestuju si vás. Používáte stejný šampon?“ Obě dívky se na sebe podívají.

Ještě než stihnou odpovédět, prohlásí Mystery: „V testu jste uspěly. Nejlepší kamarádky se poznají tak, že než na něco odpoví, podívají se na sebe.“ Dívky se cítí pochopené, utvrzené ve svých názorech a přesvědčeních a baví se.

Buďme upřímní – muže názor žen vůbec nezajímá. Mystery jim ale dá to, co si přejí.

„Zavři oči a myslí na nejhezčí den svého života...“, šeptá Mystery. V dalším kroku se pokouší vzbudit v ženách intenzivní pocity a dopřát jim při tom zdánlivě hluboké prožitky.

Na jedno muži často zapomínají. Při svádění by úroveň a obsah komunikace měly určovat pouze zájmy ženy.

Buď jak buď, obě blondýnky Mysterymu doslova visí na rtech. Bere je zprava a zleva za ruku, prochází místností směrem k baru – a v půli cesty je zničehonic pustí a nechá stát. Žena snů ho viděla přicházet. Blondýny byly indikátorem jeho společenského postavení. To byl jejich úkol. Byly obětovány vyšším cílům. Jako pěšec v šachu. A mně pomalu dochází, že všechno je to opravdu jenom strategická hra. Šachy s živoucími figurami.

Mystery přijde k trojici na baru a začne se bavit s oběma muži. Navrhne jim hru: „Položím ti na ruku minci. Když ji v pěsti stihneš sevřít dřív, než ti ji seberu, zaplatím ti pivo. Když budu rychlejší, zveš mě na pivo ty.“

Celá hra je jenom laciný podfuk. Ten chlapík neví, že nemůže vyhrát. Mystery mu vyfoukne minci z ruky. Teď je alfa samcem. Přesto dokáže oba chlápky rozesmát. „Získej si pro sebe muže, pak získáš i ženy,“ poučuje své žáky.

Mystery používá pro hodnocení žen stupnici od 0 do 10. Klub pro něj tvoří jenom čísla. Supermodelky jsou desítky. Žena snů, která právě stojí za ním na baru, je pěkná 9,5.

Otočí se na ni a nebere si servítky: „Ty nehty jsou pravé?“ Ritualizovaná agrese s cílem otrást sebevědomím ženy. Legendární je dnes pohrdlivá poznámka, kterou jeden Mysteryho žák adresoval Paris Hiltonové. „Vypadáš jako Britney Spears,“ řekl jí do očí, načež promptně dodal: „Ale za to můžou asi jenom tvoje zuby.“ Za chvíli měl v kapse její telefonní číslo.

Účinky podobných uštěpačných poznámek jsou neuvěřitelné. Fungují přitom tím líp, čím hezčí dotyčná je. Takové ženy se totiž s nezájmem setkávají jen velmi zřídka.

Snová brunetka naprosto zaskočená prohlásí: „Jsi hnusný. Samozřejmě, že nejsou pravé.“

„I tak jsou ale pěkné,“ prohlásí Mystery. Pak ji odvede ke stolu. Asi po dvaceti minutách se na něj dívá jako žadonící pes.

„Máš chuť mě políbit?“ zeptá se. Při odpovědi ano nebo možná ji políbí.

Bruneta odpoví: „S cizími muži v klubech se nelíbám.“

Mystery kontruje: „Taky jsem neřekl, že bych ti to dovolil. Jenom se zdálo, že se ti něco podobného honí hlavou.“

O chvíli později se zdá, že ho brunetka chce za každou cenu políbit. Za pár dalších minut to taky udělá.

Přemýšlím, jestli ty dívky nejsou jenom statistky a všechno není předem zinscenované. Jenže postupně procházíme bezpočtem klubů – a Mystery si v každém z nich připíše zářez. Připadá mi to jako největší zázrak od doby, kdy se před Mojžíšem roztoupilo Rudé moře. Nejde jenom o to, že se mu všechny dívky podařilo svést. Co mě opravdu fascinuje, je lehkost, s kterou to dokáže.

Mystery každé slovo při flirtování zopakoval už mnohokrát. Je to sociální robot. Žádné gesto není náhoda. Ve „Formuli 1 flirtování“ není pro improvizaci žádný prostor. Ženy to ale nevědí. Pro ně zůstává prostě tím nejzábavnějším a nejzajímavějším mužem, s nímž se za hodně dlouhou dobu setkaly. Vypráví historky, do kterých vkládá podprahové informace: má smysl pro rodinu, je silný, ale i zranitelný. Je bohatý, ale i velkorysý, je předmětem všeobecné touhy, ale zároveň věrný. Mystery říká, že vypráví-li muž nějakou zajímavost, žena si pomyslí: Umí zajímavě vyprávět. Když ale říká mnoho zajímavých věcí, žena si v určitou chvíli pomyslí: Tenhle je vážně zajímavý.

Teď to můžeme zkusit i my studenti. Je tu newyorský dokumentarista Tom, který je závislý na flirtování. „Oslovím každou. Zkoušel jsem sbalit už alespoň 1500 žen,“ říká nám. Má naplněný sexuální život, ale nebývají to právě supermodelky. Díky Mysteryho pomoci se chce stát pravým mistrem ve svádění. Fredovi je devětadvacet a je pořád panic. Chce se konečně odhodlat k tomu, aby dokázal oslovit ženu.

Mysteryho nohsledi se vrhají na ženy jako hyeny: „Musím hned pryč, ale chci znát ženský názor. Lžou podle tebe víc ženy, nebo muži?“ – „Věděli jste, že i ryby se můžou utopit?“ – „Kočka mého souseda je reinkarnací Mahátma Gándhího...“

Dívky se dozvídají, že mají vrásky kolem očí a umělé vlasy, nebo že když se smějí, kývá se jim nos. Všude stojí muži, kteří čtou dívkám z ruky a všichni do jednoho naprosto bez ohledu na to, jak vypadají čáry na dlani, říkají: „Máš obzvlášť silný vztah s matkou. Ale s otcem se moc neshodnete.“ A všechny ženy překvapeně přikývnu.

Pro mnoho mužů je tohle ten nejdůležitější krok k tomu, aby si vůbec troufli oslovovat ženy. Většina z nich se toho bojí a vzdají se. Analytické ochrnutí. Strach. Ten je biologicky naprogramovaný. „Neměli jsme dost času zvyknout si na to, že na Zemi žije tolik lidí,“ vysvětluje Mystery. Ještě před pár stovkami let jsme žili v tak malých skupinách, že jsme si mohli vybírat jen z několika málo žen. Když jsme tehdy neuspěli, byla to opravdu doslova katastrofa.

Mně tohle vysvětlení moc nepomáhá. Chodím po klubu a hledám svou oběť.

„Každý, kdo takhle popochází, má nízký společenský status,“ kritizuje Mystery. „Lidi, co drží pivo v ohnuté ruce před hrudníkem, jsou jednoznačně loseři,“ dodává a posouvá mi lahev s pivem dolů, do úrovně kyčlí. Správný PUA ale nepije alkohol, protože ten stěžuje promyšlený strategický přístup.

Spontánně oslovím dvě dívky: „Ahoj holky, mám dotaz – kdo lže víc: muži, nebo ženy?“ Naprosto nenuceně. Jen tak, když procházím kolem nich. Podívají se na mě, jako kdybych měl nějakou ošklivou nakažlivou nemoc, a blahosklonně prohlásí: „Muži!“ Pak se otočí pryč. A já tam zůstávám stát jako největší trouba široko daleko.

Dostat jednou košem není zas taková tragédie, říkám si. Nakonec je to přece jenom cvičení – malý krok na cestě za mým cílem stát se největším svůdcem Německa. Mystery mě utěšuje: „Musíš pak hned pokračovat. Mluv víc nahlas. Nenakláněj se k nim. Ony musí přijít k tobě – proto, že mají zájem. Rovnou jim řekni, že musíš hned zase jít.“

Úspěch závisí na tolika různých maličkostech.

U jedné malé a hezké zrzky seberu všechnu odvalu a povídám jí: „Chci se tě zeptat na něco vážně důležitého. Jde tu o můj život. Má si člověk nejdřív vyčistit zuby a pak použít dentální nit, nebo nejdřív použít nit a pak si vyčistit zuby?“

Trochu vyděšeně se na mě usměje. Po chvíli se mě zeptá: „Pozveš mě na drink?“ Odpověď na tuhle otázku jsem se svědomitě naučil: „Tohle je tvoje nejlepší taktika, jak někoho sbalit?“ Ženy nerespektují muže, kteří platí drinky.

Zrzka na mě vrhne poplašený pohled. „Jak se jmenuješ?“ zeptá se. Praví experti na svádění se nikdy sami nepředstavují. Počkají, až se zeptá ona. To je znakem, že má zájem. A když bude chtít vědět, kolik mi je let, nechám ji hádat. Ať už řekne cokoli, reakce zní: „Přesně.“ Chce totiž, aby mi bylo tolik, kolik říká. Totéž platí i pro znamení zvěrokruhu. Catherine chce, abych byl kozoroh. Takže jsem kozoroh. Mystery vysvětluje: „To není žádné lhaní. To je flirtování.“

Mistři flirtu používají jen takové hlášky a taktiky, které jim zajistí, aby měli v rozhovoru navrch. Snaží se o úplnou kontrolu myšlenek. Například Mystery se dříve uprostřed rozhovoru

zeptá, jestli jsou spontánní. Všechny bez rozdílu odpoví: „Ano“. Později se k tomuhle tématu vrátí – když jim položí otázku, jestli jsou dost spontánní na to, aby s ním šly i někam jinam.

Zase jsem to prokaučoval. Ani tuhle zrzku jsem si nezačal dobírat a neřekl jsem jí, že musím hned pryč. Dva kroky dopředu a žádný zpátky. Potlačovat vlastní instinkty mi připadá zatraceně složité.

Zato Fred měl štěstí. Je to celkem neatraktivní chlapík, na hlavě klasický sestřih podle hrnce. Přesto tu teď triumfálně stojí, v ruce telefonní číslo ženy snů. Pěkná osmička. Na rozloučenou ji políbil. „Kéž bych se tohle naučil už jako teenager,“ říká se zasněným výrazem.

„Nechceš si zatancovat?“ ptá se spolužák Henry jedné průměrné dívky (je to šestka).

Ona na to: „Ne!“

On: „Hmm, tak to sex asi taky nepřichází v úvahu, co?“

Oba se začnou smát.

Noc stráví spolu. Snadná oběť.

„Šachová partie se dá vyhrát ve čtyřech tazích. Ale ne, když hrajete proti Kasparovovi,“ vysvětluje Mystery. Skutečná žena snů s vámi nepůjde z klubu rovnou do postele.

Ženy potřebují v průměru sedm hodin, aby k muži začaly cítit dost důvěry na to, aby byly ochotné se s ním vyspat. Zkušenost ukazuje, že tohle je celkem přesný odhad, přičemž je možné tuhle dobu rozložit do několika dnů. Dokonce ani Mystery nebývá obvykle o mnoho rychlejší. „Pracuju samozřejmě na tom, abych to zvládnul za tři minuty. Bývá to jednodušší, když spolu vyrazíte na co nejrozličnější místa. Společně strávený čas pak vypadá delší.“

Flirtování je jako videohra. Musíte se dostat na devátou úroveň – sex. Ale máte jenom jeden život. Jakmile to jednou zpackáte, nemáte druhou šanci.

Mnohem později se dostáváme do klubu s názvem Denim. Tam nacházím ženu svých snů. Vysoká sexy blondýna. Přinejmenším devítka. Stojí ve velké skupině na baru.

„Žijeme jen osmadvacet tisíc dnů,“ říkává v takových chvílích Mystery.

Jednoho z chlápků stojících poblíž se rozhodnu dostat pomocí triku s mincí. Seberu mu ji z natažené ruky a ženu snů ostentativně ignoruju. Ona mě bohužel taky.

„Jeden týpek mě právě pozval na gin s tonikem. Teď mám výčitky,“ povídám jí. Tenhle scénář mám rád.

Zmateně se mě zeptá: „Proč?“

Já na to: „Možná mě jenom chce dostat do postele. Musím se od něj dostat pryč. Ty jsi hezká, ale vůbec ne můj typ.“

Vážně jsem té blondaté bohyni právě řekl, že není můj typ? Bolí mě z toho u srdce. Za normálních okolností bych upadl do bezvědomí, jen kdyby se otočila mým směrem.

Mystery zastává názor: „Aby člověk ženu získal, musí riskovat, že ji ztratí.“

Povídám jí: „Mysli si nějaké číslo od jedné do čtyř.“

Dělám, jako bych se soustředil, a prohlásím: „Tři.“

Udiveně přikývne.

Pak jí řeknu: „Teď si mysli číslo od jedné do deseti.“

„Sedm,“ povídám.

Teď už je údivem úplně bez sebe. „Jak to proboha víš?“ překvapeně vykřikne.

„Umím číst tvoje myšlenky.“

Ve skutečnosti jsem měl opravdu jen štěstí. Většina žen si totiž vybere čísla tři a sedm. Je to až tak jednoduché.

Přinutím se trochu ji pozlobit: „Moc hezky se směješ. Ale já hledám ženu s osobností.“

Nevěří tomu, co všechno o ní vím.

„Jsi pro mě jako otevřená kniha. Baví mě v tobě číst.“